

get. Han har fuldkommen Ret, naar han siger, at Suffer og Caffe ere Hovedartiklerne, men han har fuldkommen Uret, naar han siger, at 8 pCt. vil være en tilstrækkelig Erstatning; thi det er ikke, som den ærede Taler sagde, 24 Sk. for Caffe i Sundtold, men det er 26³/₄ Sk.; thi han kender jo meget godt den portugisiske Toldvægt i Modsetning til den danske, og at Sundtolden regnes efter den fremmede Vægt; den bliver da 26³/₄ Sk. Naar han der- til vil lægge de Omkostninger, som Importe- rerne have at betale i Sundet for at faae Lad- ningerne klarerede, saa vil han finde, at det er fulde 9 pCt.; ligeledes vil han finde, at det med Hensyn til Sufferet er 16 Sk. i Sund- told af fremmed Vægt, og altsaa over 17 Sk. efter dansk Vægt. Naar han taler om, at Farten ikke er mere bebyrdet end fra Hamborg, saa benægter jeg det naturligtvis, og det er Noget, som man neppe vil blive uenig om, naar man nøiagtigt gennemgaaer denne Sag. Det smerter mig overhovedet, at Nogen her vil tage den Anstuelse i Forsvar, at vi skulde særlig bebyrde vor egen Hovedstad, for, saavidt som muligt, at gjøre Hamborg til Landets Ho- vedstad i Handelshenseende; vi have lidt nok derunder, og det har været en meget forfæstelig og meget fordærvelig Handel for hele Landet. Selv om man er gaaet lidt udenfor det strenge og kolde Princip, ved at vedtage Forordnin- gen af 1842, saa paastaar jeg, at den har gjort ganske overordentlig Gavn ved paa en- gang at bryde med et Forhold, som kun bragte os Skade ikke alene med Hensyn til Colonialvare- Handelen, men ogsaa med Hensyn til vor vigtigste Handel, Kornhandelen, som var gaaet aldeles ud af vore Hænder (Née: Maa jeg bede om Or- det.) Hvad Colonialvarer angaaer, saa maa jeg tilstaae, at det kunde have været lettere af- gjort, saaledes, at vi ikke havde behøvet at op- holde det ærede Thing en Minut med denne

Sag, naar det ærede Mindretal havde været med at vedtage eenstemmigt, at disse to Artik- ler ikke skulde undtages; der var saa lidt De- bat om det, at vi bleve enige om simpelthav at sætte det til Afstemning, og det blev da een- stemmigt vedtaget; de to Herrer have imidler- tid afgivet deres Betænkning om, at undtage disse Artikler, og jeg troer ikke, at vi Andre ville gjøre os nogen egentlig Anstrængelse for at gaae mod dem i dette Punkt. . . .

Formanden: Jeg maa bemærke, at det ikke er ønskeligt, at, hvad der er foregaaet i Udvalget mellem Medlemmerne indbyrdes, bli- ver omtalt her i Salen. Her foreligger et Fleer- tals og et Mindretals Betænkning; hvorledes de ere komne tilveie, og hvilke Forhandlinger der ligge forud, behøve vi ikke at vide.

Ordføreren: Det var ogsaa blot en lille Redactionsbemærkning i Anledning af den lille Uorden, som var indtruffen ved Afleve- ringen af Mindretallets Betænkning. Den ene af de Undtagelser, som Minoriteten har gjort, er, som jeg før har sagt, egentlig Hoved- momentet, nemlig, at Forordningen bliver til, ikke alene for at gjenopvække vor døde trans- atlantiske Handel, men, det er ved mange Leiligheder blevet udtalt, at den tillige skulde gjøre Kjøbenhavn til et Marked, som det tid- ligere havde været, og som man haabede, at den igjen vilde kunne blive, i det Mindste til en vis Grad. Men der er naturligtvis ingen Mulighed i, at lade fremmede Handlende deeltage i den transatlantiske Handel, naar vi fastholde nogenformelt indskrænkende Betingelse, og det er en meget mere indskrænkende Betingelse med de omhandlede Papirer, som de skulde tilveiebringe, end man strax troer. Det vilde have været langt simplere, om man i Betænkningen kun havde sagt, at de med de fornødne Papirer skulde bevise, at de kom fra en transatlantisk Havn.